

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิธีการทำเป็นการิตในภาษาญ้อกร การจำแนกกริยาในภาษานี้ตามแนวของ
เซฟ และการจำแนกการกของนามในภาษานี้ตามแนวไวยากรณ์การกของลอง เอ เคอร์ สรุปได้ดังนี้

6.1.1 ประเภทของวิธีการทำเป็นการิตในภาษาญ้อกร

วิธีการทำเป็นการิตในภาษาญ้อกรจำแนกเป็นชนิดใหญ่ ๆ ได้เป็น 2 ประเภท
คือ วิธีการเติมหน่วยคำ และวิธีการทางวากยสัมพันธ์

6.1.1.1 วิธีการเติมหน่วยคำ คือ การเติมหน่วยหน้าศัพท์ที่แสดงความหมาย-
การิตลงหน้ากริยาอาการแล้วทำให้เป็นกริยากรรมการิต หน่วยหน้าศัพท์เหล่านี้แบ่งเป็น 5 ชนิด
ย่อยตามเงื่อนไขทางหน่วยคำ ดังนี้

ก. หน่วยหน้าศัพท์ /pə-/ ปรากฏเฉพาะหน้าหน่วยคำ d'əon "ติด"

cú? "อยู่กันเป็นจำนวน
มาก"

tún "ก่ง (เครื่องดัก-
สัตว์)"

ข. หน่วยหน้าศัพท์ /tə-/ ปรากฏเฉพาะหน้าหน่วยคำ kál "หัก"

páak "แตก"

ค. หน่วยหน้าศัพท์ /khə-/ ปรากฏเฉพาะหน้าหน่วยคำ lòong "มา"

ง. หน่วยหน้าศัพท์ /kə-/ ปรากฏหน้าหน่วยคำเช่น búl "เม่า (เพราะยาเบื่อ)"

thriəp "รัง"

(หน่วยหน้าศัพท์ /kə-/ ที่ปรากฏร่วมกับหน่วยคำอื่น ๆ ดู ภาคผนวก)

หน่วยหน้าศัพท์เหล่านี้ เมื่อ เติม เข้ากับหน่วยคำหลักซึ่งเป็นกริยาอาการประเภทต่าง ๆ ให้
กลายเป็นกริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลงซึ่งประธานของกริยานี้จะมีการผูกต่อการกระทำ

ส่วนการกของนามซึ่ง เคย เป็นประธานของโครงสร้างประโยคกรรมจะกลายมาเป็นกรรมใน โครงสร้างกริยาการิต การกของนามที่ทำหน้าที่เป็นกรรมนี้จะมีการต่างกันขึ้นอยู่กับว่านามนั้น เป็น สิ่งมีชีวิตหรือไม่ ถ้าเป็นสิ่งมีชีวิตจะมีการกผู้มีประสบการณ์ ถ้าเป็นสิ่งไม่มีชีวิตจะมีการกผู้ทรงหรือ เปลี่ยนสภาพ

6.1.1.2 วิธีการทางวากยสัมพันธ์ คือ วิธีการเติมกริยาแสดงการิต และพิจารณา กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิต และการกของประธานของกริยาแสดงการิตประกอบ

กริยาแสดงการิตซึ่งปรากฏ เป็นกริยาหลักในประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิตมี 2 ชนิด คือ páa? "ทำ" หรือ ?úor "ให้" ประธานของ páa? หรือ ?úor อาจเป็นสิ่งมีชีวิตหรือ เป็น สิ่งไม่มีชีวิตที่มีพลัง หรือ เป็นนามธรรม ถ้าประธานเป็นสิ่งมีชีวิตจะมีการกผู้ก่อการกระทำ ถ้าเป็นสิ่ง ไม่มีชีวิตจะมีการกเครื่องก่อการกระทำ ส่วนลักษณะของกริยานั้นแบ่งได้เป็น 3 ประเภทคือ กริยา แสดงการเปลี่ยนแปลง กริยาแสดงอาการ กริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลง ดังนั้นเราจะได้ โครงสร้างประโยคการิตจากการพิจารณากริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิต และการกของ ประธานของกริยาแสดงการิตเป็นชนิดย่อยดังนี้

ก. โครงสร้างประโยคการิตที่กริยาหลักคือ páa? แบ่งเป็น 6 ชนิดย่อยคือ

ก.1 โครงสร้างประโยคการิตที่ประธานของกริยาหลักมีการกผู้ก่อการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิต เป็นกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลง และประธานของกริยา แสดงการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้ทรงหรือ เปลี่ยนสภาพ

ก.2 โครงสร้างประโยคการิตที่ประธานของกริยาหลักมีการกผู้ก่อการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิต เป็นกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลง และประธานของ กริยาแสดงการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้มีประสบการณ์

ก.3 โครงสร้างประโยคการิตที่ประธานของกริยาหลักมีการกเครื่องก่อ- การกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการแสดงการิต เป็นกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลง และประธาน ของกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้ทรงหรือ เปลี่ยนสภาพ

ก.4 โครงสร้างประโยคการิตที่ประธานของกริยาหลักมีการกเครื่องก่อ- การกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการิต เป็นกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลง และประธาน ของกริยาแสดงการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้มีประสบการณ์

ก.5 โครงสร้างประโยคการริสที่ประธานของกริยาหลักมีการก เครื่องก่อกการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการริส เป็นกริยาแสดงอาการ และประธานของกริยาแสดงอาการมีการกผู้ก่อกการกระทำ

ก.6 โครงสร้างประโยคการริสที่ประธานของกริยาหลักมีการก เครื่องก่อกการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการริส เป็นกริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลง และประธานของกริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้ก่อกการกระทำ

ข.โครงสร้างประโยคการริสที่กริยาหลักคือ ? อนุธ แบ่ง เป็น 3 ชนิดย่อยคือ

ข.1 โครงสร้างประโยคการริสที่ประธานของกริยาหลักมีการกผู้ก่อกการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการริส เป็นกริยาแสดงอาการ และประธานของกริยาแสดงอาการมีการกผู้ก่อกการกระทำ หรือมีการกผู้มีประสบกการณ

ข.2 โครงสร้างประโยคการริสที่ประธานของกริยาหลักมีการกผู้ก่อกการกระทำ กริยาของประโยคที่ต้องการทำ เป็นการริส เป็นกริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลง และประธานของกริยาแสดงอาการและการเปลี่ยนแปลงมีการกผู้ก่อกการกระทำ

เมื่อพิจารณาเรื่องการกจะ เห็นว่า การกที่จำเป็นต้องปรากฏร่วมกับโครงสร้างที่กล่าวมาข้างต้นมีเพียง 4 การกเท่านั้น คือ การกผู้ก่อกการกระทำ การกเครื่องก่อกการกระทำ การกผู้มีประสบกการณ และการกผู้ทรงหรือเปลี่ยนแปลง ส่วนการกอื่นอีก 3 การก คือ การกล่วนสมบูรณ การกจุดเริ่มต้น และการกจุดหมาย เป็นการกที่จะปรากฏหรือไม่ปรากฏร่วมด้วยก็ได้ การกทั้งหมดที่กล่าวมาข้างต้นสามารถปรากฏในโครงสร้างประโยคการริสที่ได้มาจากวิธีการทำ เป็นการริสโดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ สำหรับวิธีการทำ เป็นการริสโดยการ เติมหน่วยหน้าศัพท์มีแต่การก เครื่องก่อกการกระทำ เท่านั้นที่ไม่สามารถปรากฏเป็นประธานของกริยาที่ เติมหน่วยหน้าศัพท์ได้

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 เนื่องจากวิธีการทำ เป็นการริสโดยการ เติมหน่วยหน้าศัพท์มีจำนวนตัวอย่างน้อยกว่าวิธีการทางวากยสัมพันธ์ จึงมีทางเป็นไปได้ว่า ในอนาคตผู้พูดภาษาญูธรจะใช้วิธีการทางวากยสัมพันธ์แทนวิธีการ เติมหน่วยหน้าศัพท์ในการแสดงการริส ดังนั้นต่อไปอีกประมาณ 10-15 ปี น่าจะมีการศึกษาวิธีการทำ เป็นการริสในภาษาญูธรอีกครั้งหนึ่ง เพื่อดูว่าทิศทางการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวนี้จะ เป็นจริงหรือไม่

6.2.2 นอกจากนี้ ผู้เขียนยังสังเกตเห็นว่ามีการใช้หน่วยหน้าศัพท์แตกต่างกันไปในหมู่ผู้พูดภาษานี้ กล่าวคือ ในคำบางคำ เช่น kəphlít "ดับไฟ" ผู้พูดบางคนใช้ว่า phlít หรือ phəlít หรือ tróok "กรอก" ก็ใช้ว่า kətróok ซึ่งคำว่า kətróok ก็มีอยู่แล้ว แปลว่า "ป้อน(ของเหลว)"

การใช้หน่วยหน้าศัพท์ดังกล่าวนี้มีเป็นส่วนน้อยในหมู่ผู้พูดอายุ 40-60 ปี แต่ในหมู่ผู้พูดวัยต่ำกว่านี้มีการใช้สับสนมาก อาจเป็นเพราะ การที่ภาษานี้ไม่มีระบบการเขียน และหน่วยหน้าศัพท์เหล่านี้เป็นส่วนที่ไม่ได้รับการลงเสียงหนัก โอกาสที่จะใช้สับสนจึงมีมาก เมื่อเกิดการสับสนแล้วก็อาจหันไปใช้หน่วยหน้าศัพท์ที่มีการปรากฏมากที่สุด คือ หน่วยหน้าศัพท์ /kə-/ หรือใช้การแสดงการริตโดยวิธีการทางวากยสัมพันธ์ เช่น wéj páa? chúu? kál "ฉันทำไม้หัก" แทนประโยคว่า wéj tekál chúu? "ฉันหักไม้" ซึ่งเป็นประโยคที่ใช้วิธีการเติมหน่วยหน้าศัพท์

จึงเป็นที่น่าสนใจว่าประโยคการริตที่ใช้วิธีการทางวากยสัมพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กับประโยคการริตที่ใช้การเติมหน่วยหน้าศัพท์หน้ากริยา จะมีที่ใช้มากกว่าประโยคการริตที่ใช้การเติมหน่วยหน้าศัพท์หรือไม่ในหมู่ผู้พูดภาษานี้ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี และหน่วยหน้าศัพท์ /kə-/ จะสามารถนำไปเติมหน้ากริยาที่แต่เดิมใช้หน่วยหน้าศัพท์อื่นเติม เช่น /pədfən/ "ติด(ไฟ)" จะใช้ว่า /kədfən/ ได้หรือไม่ ถ้าถามผู้บอกภาษาที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี

6.2.3 ในการเก็บข้อมูลจากผู้บอกภาษาอายุ 40-50 ปี ซึ่งใช้ประโยคการริตที่มีลักษณะโครงสร้างที่กล่าวมาแล้ว ผู้เขียนได้สังเกตประโยคการริตของผู้พูดภาษานี้ที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี ด้วยจึงใคร่ตั้งข้อสังเกตไว้ดังนี้คือ ผู้พูดภาษาญ้อกรที่มีอายุต่ำกว่า 40 ปี เริ่มใช้ประโยคการริตอีกประเภทหนึ่งคือ โครงสร้างประโยคการริต ซับซ้อนที่กริยาหลักคือ páa? ?úor "ทำให้" ซึ่งโครงสร้างแบบนี้ไม่ว่าประธานจะเป็นการกผู้ก่อการกระทำหรือการกเครื่องก่อการกระทำ กริยาในอนุประโยคจะเป็นกริยาประเภทใดก็ได้

จึงน่าศึกษาว่า โครงสร้างใหม่นี้เป็นโครงสร้างที่ผู้พูดนำมาใช้เพื่อแทนโครงสร้างเดิม หรือเป็นโครงสร้างที่เพิ่มเข้ามาในภาษาไทย เพื่อให้มีการใช้การแสดงการริตมากแบบขึ้น ถ้าเป็นเช่นนั้นโครงสร้างใหม่จะมีการใช้ที่เหมือนหรือต่างจากโครงสร้างเดิมอย่างไรหรือไม่